

UUSI AIKA

”NYT ON AIKA VALITA HYVÄ
ELÄMÄ JA TULEVAISUUS, JOKA
ON MAHDOLLINEN.”

*Me voimme päästä irti nykyisestä
kestämättömästä elämäntavastamme
ja maailmastamme ja luoda uuden maailman, joka ei ole enää
ristiriidassa oman itsemme ja tulevaisuutemme kanssa.*

Sisällys

UUSI AIKA	2
Uusi aika luo mahdollisen maailman	2
Uusi maailma ja todellisuus ovat edessämme	4
Vaihtoehto on olemassa	7
Tarvitsemme uutta elämän paradigmaa	11
Uuden ajan näkökulmat ja todellisuus	13
Yhteiskuntamme ja elämämme järjestelmät muuttuvat	17
Uusi yhteiskunta syntyy ”alhaalta ylös”	20
Uusi koulu – esimerkki paradigman muutoksesta	21
Eikö olisi jo aika?	25

© Timo Nikkilä 2016

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-389-8

UUSI AIKA

Uusi aika luo mahdollisen maailman

Elämme tällä hetkellä maailmassa, joka on kohtaamassa merkittäviä globaaleja ongelmia, kuten ilmastonmuutoksen, taloudellisen ja sosiaalisen eriarvoisuuden, demokratian kriisin tai kansannousut ja liikehdinnän eri puolilla maailmaa, mutta myös lähellämme. Näiden haasteiden johdosta moni meistä kokee elämässään myös epävarmuutta ja jopa toivottomuutta – tietä ulos ei ole näkyvässä, ja maailmamme vaikuttaa hyvin vaihtoehdottomalta. Olemme ajautumassa tilanteeseen, jossa elämästä tulee vain selviytymistaistelua, ilman että koemme elämässämme tarkoitusta ja merkitystä: emme näe selkeää suuntaa ja päämäärää, jota kohti kulkea.

Samanaikaisesti olemme kuitenkin lähestymässä suurta murrosta "uuteen aikaan", joka tulee muuttamaan kaiken siinä, kuinka järjestämme elämämme ja elämme elämäämme. Tämä suuri murros on evolutiivinen, luonnon oma vastaus aikamme ongelmien

ratkaisemiseksi. Ilman meitä ihmisiä, sinua ja minua, se ei tule kuitenkaan onnistumaan. Olemme tulossa tietoisien evoluution vaiheeseen, jossa me itse luomme tulevaisuutemme ja päätämme, minkälainen siitä tulee. Elämän evolutiivinen prosessi tarjoaa meille tähän avaimet, mutta meidän itsemme on niitä käytettävä ja avattava ovi tulevaan.

Uusi aika on minäkeskeisten maailmankuvien jälkeen tuleva aikakausi, jolle on ominaista elämä- ja evoluutiokeskeisyys sekä vapaa ihmisyyttä. Se on modernin ja postmodernin arvomaailman jälkeisten evolutiivisten, holististen ja unitatiivisten maailmankuvien ja luonnollisen todellisuuskäsityksen synnyttämä uusi todellisuuden paradigma – uusi tapa nähdä todellisuus ympärillämme.

Uuden ajan integraalinen todellisuus muodostuu

- uudesta vapaaseen ihmisyyteen perustuvasta, ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävästä "mahdollisesta maailmasta"
- uudesta elämämyönteisestä kulttuurista ja kestävästä elämäntavasta
- uudesta luonnollisesta ja tietoisesta todellisuuden havainnoinnista ja tavasta nähdä oma itsemme

Uusi aika kertoo meille, miksi olemme vaikeuksissa, mutta myös sen, kuinka voimme nämä vaikeutemme voittaa.

Kuinka maailma on mahdollinen, ja kuinka se tehdään?

- uusi aika toteutuu poliittisena ja yhteiskunnallisena muutoksena ja murroksena; se on kestävä vetäytyminen mahdolliseen maailmaan ja vapaaseen ihmisyyteen "hiljaisen

vallankumouksen" avulla

Kuinka elää vapaasti ja kestävästi, ja kuinka se on mahdollista saavuttaa?

- uusi aika toteutuu yhteisöllisenä uuden kulttuurin luomisenä; se on evolutiivisen ja integraalisen maailmankuvan, elämäntavan ja kulttuurin eli sosiaalisen kontekstin luomista sosiaalisten arvoinnovaatioiden avulla

Mikä on totta, ja miten sen voi nähdä?

- uusi aika toteutuu uutena todellisuutena; se on todellisuuden näkemistä suoraan ja/tai evolutiivisin silmin

Kaikkien näiden yhdistävänä perustana on käsitys todellisuudesta ja elämästä tietoisuuden ilmentymänä, ja me itse olemme tietoisia tästä ilmentyneestä todellisuudesta ja elämästä tämän tietoisuuden ilmentymänä tai itse tietoisuutena.

Uusi aika on ratkaisu Einsteinin esittämään teesiin ongelmiamme perimmäisestä syystä: "Emme voi ratkaista ongelmiamme samalla ajattelulla ja tietoisuuden tasolla, jolla ne ovat syntyneet." Uusi aika on uutta ajattelua ja tietoisuutta, ja se avaa tien ongelmiamme ratkaisemiseen.

Ja nyt tässä evolutiivisessa kehitysvaiheessa, jossa me länsimaiset ihmiset olemme ja yhteiskuntamme on, seuraava ajattelu ja tietoisuus on "uudeksi ajaksi" kutsumani ajattelu ja tietoisuus.

Uusi maailma ja todellisuus ovat edessämme

Olemme nyt lähestymässä uuden aikakauden alkua, jossa

elämistemme perusta muuttuu ja tätä kautta elämämme ja elämäntapamme. Meidän on luotava uusi ”elämän tietoisuus” nykyisen kestäättömän elämämme ja elämäntapamme tilalle ja luotava elämällemme uusi, kestävä perusta. Kyseessä on ainutlaatuinen tapahtuma ihmiskunnan historiassa, ja sitä voi verrata kehityshyppäykseen eläimestä ihmiseksi. Nyt on kysymys hyppäyksestä ihmis- ja maailmakeskeisyydestä elämä- ja kosmoskeskeisyyteen – uuden tietoisuuden ja tietoisin evoluution aikakauden alkamisesta. Uusi elämämme perusta eli uusi evolutiivinen ja integraalinen tietoisuus tarkoittaa osallisuutta maailmankaikkeuden evoluutioon ja yhteyttä kosmoksen rakenteessa olevaan tietoisuuteen ja älykkyyteen. Olemme aloittamassa kulkuamme kohti universaalia ihmisyyttä – tiellä, joka on kulkenut universon synnyssä maapallon syntyyn ja elämän heräämiseen sille, eläimestä ihmiseen ja nyt kohti universaalia ihmistä.

Tähän asti evoluution kehitys on tapahtunut luonnon valinnan ja evoluution omien lakien perusteella, mutta tämän uuden aikakauden rakentamiseen ja uuden ihmisyyden luomistapahtumaan me osallistumme nyt evoluution myötäluojana ja osallisena. Luominen tapahtuu yhteisöllisesti ja uudella tietoisuuden tasolla. Sen energia kumpuaa elämää ylläpitävästä ja sitä eteenpäin vievästä energiasta ja luovasta voimasta sekä älykkyydestä. Luominen tapahtuu laajemmalla tietoisuuden tasolla ihmisen osallistuessa siihen aktiivisena myötäluojana.

Uusi ihmisuus ja universaali ihminen ovat nyt syntymässä, ja olemme ottamassa ensimmäistä henkäystämme. Olemme suuren murroksen kynnyksellä. Se on joko kehityshyppäys tai romahdus. Siirrymme lineaarisesta kehityksestä murrosten kautta syntyvään

uuteen järjestykseen. Uuteen pääsemme vain vanhasta luopumalla, ja sinne pääsemiseksi tarvitsemme sekä yksilöllisesti että yhteisöllisesti tapahtuvaa murrosta ja kehityshyppäystä. Tämä edellyttää meiltä aina aiemmasta todellisuudestamme ja totuudestamme vapautumista ja irti pääsemistä. Mikäli tämän tarpeellisen murroksen estäviä esteitä ei ole poistettu ja tarvittavia edellytyksiä luotu, niin kompleksisuuden kasvu, joka on edellytyksenä tietoisuuden kasvulle ja murrokselle, voi aiheuttaa myös romahduksen ja taantumisen aiemmille tietoisuuden tasoille ja aiempiin maailmankuviin. Siksi on erityisen tärkeää, että pystymme ymmärtämään ja jollain tasolla myös hallitsemaan tätä henkilökohtaista murrostaamme ja tietoisuutemme kasvua.

Uuden syntyvän todellisuutemme perustana on näkemys maailmankaikkeudesta elävänä, kokonaisvaltaisena ja jatkuvasti kehittyvänä kokonaisuutena. Sitä vie eteenpäin uutta luova evoluutio, josta uusi kosmologia ja uusi tiede ja etenkin kvanttifysiikka ja uusi biologia meille todistavat. Todellisuutta luodaan jatkuvasti – se on siirtymistä objektiivisesta todellisuudesta jatkuvasti luotavaan ja syntyvään todellisuuteen, eli todellisuus ja tulevaisuus eivät ole olemassa objektiivisesti, vaan ne luodaan joka hetki aina uudestaan.

Elämme nyt maailmassa, jossa siirrymme kiinteästä maailmankuvastamme murrosten aikakaudelle. Sitä leimaavat useat eri maailmankuvat ja arvomaailmat yhtä aikaa. Kollektiivinen ehdollistumisemme eli meidän ja yhteisömme vallitseva maailmankuva vaikuttaa siihen, minkälaista johtajuutta ja yhteisöllisyyttä meidän tulee harjoittaa, ja kunkin maailmankuvan muodostama arvoperusta luo rajat tälle. Elämämme, instituutiomme ja yhteisöllinen toimintamme tulee järjestää tämän uuden todellisuuden pohjalta uudelleen.

Pystyäksemme edellä kuvattuun suureen murrokseen tarvitsemme uuden yhteisen tavoitteen ja tarinan. Meidän tulee siirtyä selviytymisestä ja pelon voittamisesta yhteiseen tavoitteeseemme ja omaan kutsumukseemme. Kohti uutta aikaa pääsemme, kun olemme luoneet yhteisen tarinan ja tavoitteen, joka toimii kuin ”magneettisena kenttänä ja outona houkuttimena”. Tarinan ja tavoitteen tulee olla meille kaikille osallisille uusia ja houkuttelevia, jotta ryhtyisimme toimiin. Uuden ajan ihmiset eli tämän murroksen vaatiman uuden tietoisuuden saavuttaneet ihmiset toimivat ”uuden tarinan” houkuttelemisena ja saavat tämän uuden todellisuuden kautta siihen tarvittavat ominaisuudet ja potentiaalin. Evoluution luomis- ja kehitysvoima kohti vapaampaa ja tietoisempaa elämää tietoisuuden kasvun myötä toimii sisäisenä, eteenpäin työntävänä voimana.

Vaihtoehto on olemassa

Olemme ihmiskuntana aloittamassa uutta tietoisuuden evoluution vaihetta, joka toivottavasti mahdollistaa lajimme säilymisen ja sille paremman tulevaisuuden. Edessä oleva murros tapahtuu joka tapauksessa – vapaaehtoisesti tai romahduksen kautta. Ehkäpä ilmastonmuutos ja sen torjuminen avaavat silmämme tarvittavalle maailmankäsityksen muutokselle. Enää emme voi vetäytyä tietämättömyyden hunnun taakse piiloon ja sanoa, että emme tiedä. Maailma on muuttunut ja muuttumassa tavalla, jota emme aiemmin ole kokeneet. Ja se muuttuu omien toimien ja elämäntapojemme vuoksi. Olemme ekologisen, taloudellisen, eettisen ja sosiaalisen romahduksen tai niin halutessamme uuden uljaan tulevaisuuden kynnyksellä. Kaikki on nyt paljastettu ja näemme oman

käyttäytymisemme ja sen, kuinka olemme tuhoamassa sekä itsemme että maapallomme – oman elämämme perustan.

Me olemme syyllisiä, ja tämä taakka lankeaa yllemme. Jälkipolvet tulevat tuomitsemaan meidät ja tekemme. Syyllisyyttämme ei voi enää poistaa, mutta taakkaamme ja tulevien sukupolvien tuomiota voimme vielä lieventää ryhtyessämme toimiin nyt ja heti. Sinä, minä, me kaikki – meistä jokaista tarvitaan nyt. Maailmamme huutaa muutosta. Me olemme se muutos, jota olemme kaivanneet ja tarvitsemme ja jota maailmamme tarvitsee kipeästi. Meidän on vastuu ja meidän on maapallomme ja itsemme pelastettava – kukaan ei voi meitä tässä evolutiivisessa tehtävässämme auttaa, vaan itse meidän on tulevaisuutemme luotava. Meidän on noustava arkemme ja itsemme yläpuolelle ja nähtävä maailman ja toistemme rikkaus ja moninaisuus. Meidän on löydettävä kaipuu ja halu ja yhteys elämän ihmeeseen ja sen luovaan energiaan. Meidän on tultava jälleen osaksi luonnon ja elämän elinvoimaisuutta ja nähtävä maailmamme avoimena ja mahdollisena. Miten maailman näemme, sen mukaan tunnemme ja toimimme. Onko suurenmoisempaa tehtävää meille koskaan annettu kuin pelastaa itsemme ja maapallomme kohti uutta parempaa huomista?

Väitetään, että ei ole vaihtoehtoa nykyiselle uusliberalistiselle ja yltiökapitalistiselle talousjärjestelmälle, ja kuvitellaan, että se on ”valmis ja lopullinen”. Talouskasvu on ainoa hyvinvoinnin luoja ja mahdollistaja – vaikka sitten velaksi – muita vaihtoehtoja ei oikeasti edes harkita. Koko ajan pahenevaa velkaongelmaa hoidetaan ratkaisuilla, jotka vain enentävät sitä ja riippuvuutta finanssitaloudesta. Talousjärjestelmä ei enää palvele ihmisten tarpeita ja hyvinvointia, vaan toimii itsestään käsin, itseään varten ja pienen taloudellisen eliitin etuja vaalien.

Elämme yhdessä mahdollisessa maailmassa, jossa eriarvoisuus ja eliitin ”tiedämme paremmin” -asenne ovat sisäänrakennettuina itsestäänselvyksinä. Niitä ei saa kyseenalaistaa. Näennäisdemokraattista poliittista järjestelmää ja puoluevaltaa pidetään ainoana mahdollisena valtarakenteena ja hyvinvointivaltion puolustajana. Vallan menettämisen pelossa ei kyetä ratkaisuihin kuin lyhyellä tähtämellä Puututaan oireisiin, ei syihin, ja toimitaan siten, että uudelleenalinta voidaan varmistaa – vaikka sitten lupauksin, jotka vievät vain ”ojasta allikkoon”.

Elinympäristömme ja luontomme hyvinvointi, monimuotoisuus ja elinvoimaisuus on alistettu lyhytnäköisille taloudellisille ja poliittisille intresseille, kuvitellen, että elämme rajattomalla maapallolla ja ympäristössä, joka pystyy sietämään kaiken saasteen ja jätteen. Emme halua ymmärtää, että oma olemassaolomme on maapallostamme ja sen elinvoimaisuudesta riippuvainen ja että olemme jo nopeaa vauhtia lähestymässä pistettä, jossa luonnon ekosysteemit romahtavat ja tuottavat korjaamattomia vahinkoja.

Nykyinen eliitti ja vielä tällä hetkellä enemmistö kansasta puolustavat traditionaalisesta ja modernista maailmankuvasta nousevia, postmoderniin maailmaan soveltumattomia periaatteita ja arvoja, vaikka selvästi näemme, etteivät ne toimi ja tuota sitä hyvinvointia, jota ne aiemmin kiistattomasti ovat tuottaneet. Maailman muutosta ei haluta nähdä omaa maailmankuvaa haastavana muutoksena, vaan pyritään pakottamaan omat arvot muuttuneeseen maailmaan. Esimerkiksi koululaitos, terveydenhuolto ja sosiaalisektori sekä armeija ja näitä ylläpitävä julkinen sektori toimivat edelleen ”vanhan maailman” mallin mukaan eivätkä pysty uudistumaan ja vastaamaan niihin haasteisiin, joita nopeasti muuttuva maailma ja kehittyvä väestön tietoisuus ja

maailmankuva vaatisivat. Valmistamme ja varustamme itseämme menneeseen maailmaan ja sen uhkakuviin, emme nykyisyyden ja tulevaisuuden haasteisiin.

Kaupallisen median tuottamat palvelut ja informaatio ovat karanneet tavallisesta ihmisten arjesta ja luovat näennäistodellisuutta, jossa julkisuus, kehollisuus, viihde, raha, tavarat, turhuus, epäonnistumiset, rikollisuus ja väkivalta ovat nousseet pääteemoiksi ja sisällöiksi. Median luoma kuva on täysin vieraantunut todellisuudesta ja kuvaa vain pienen vähemmistön elämää – todellista ja luotua. Media ylläpitää ja hyväksyy myös lähes kriiikkittömästi yllä mainitsemani vaihtoehdottomuuden ja näköalattomuuden.

Talous, politiikka, eliitti, media – kaikki puolustavat mennyttä maailmaa tai luovat näennäistodellisuutta, joka pitää vaihtoehdot ja uutta luovat avaukset ja näkemykset piilossa. Kuinka kauan ne siihen pystyvät, se jää nähtäväksi. Kysymys ei ole enää siitä, pystyvätkö nykyinen vallitseva todellisuus ja sitä ylläpitävät rakenteet korjaamaan tai uudistamaan itseänsä, vaan kysymys on siitä, minkälaista tuhoa ja pahoinvointia ne aiheuttavat, ennen kuin uuden mahdollisen maailman ja tulevaisuuden ”pakko” avaa kaikkien silmät ja saa meidät näkemään nykyisen todellisuutemme vaihtoehdottomuuden ja näköalattomuuden.

Suljettu, yhden todellisuuden ja mahdollisen maailman malli ei voi enää kauan toimia avoimessa maailmassa, jossa Internet ja uusien tieto- ja viestintäteknologia ja sen tuottamat laitteet ja palvelut sekä yhä tietoisemmaksi tuleva nuorisomme ja maailman menoa kriittisesti tarkastelevat vähemmistöt kasvavat koko ajan. Nettiadressit, kansalaisaloitteet ja nouseva kansalaisaktiivisuus ovat hyvä esimerkki menossa olevasta muutoksesta. Olemme

siirtymässä ”vanhan maailman” vastustamisesta uuden ”mahdollisen maailman” luomiseen, ja se tapahtuu nykyisen näköalattoman ja vaihtoehdottoman todellisuuden ulkopuolella, mutta se pyrkii muuttamaan sitä luomalla ja tuomalla uusia avauksia ja vaihtoehtoja ”eliitin pöytään”. Riittääkö tämä, vai ajaudummeko muualta maailmasta tuttuihin konflikteihin eliitin ja sitä puolustavien tahojen kanssa, on kysymys, joka toivottavasti ratkeaa muuten kuin väkivallan tietä.

Tarvitsemme uutta elämän paradigmaa

Ratkaisua maailman globaaleihin ja yksilötason ongelmiin ja kaikkeen siltä väliltä ei löydetä nykyisestä tavastamme tarkastella ja tulkita ympäröivää maailmaamme ja todellisuuttamme, vaan ne löytyvät uudeksi paradigmaksi kutsutusta uudesta tavasta hahmottaa ja tulkita maailmaamme ja todellisuuttamme.

Tämän uuden paradigman neljä tärkeintä näkökulmaa ovat seuraavat:

Holistinen näkökulma

Tarkastelemme maailmaamme ja todellisuuttamme kokonaisuudesta käsin ja kokonaisvaltaisesti, ja tämä luo meille kyvyn nähdä yksityiskohdat ja sen, miten ne liittyvät tähän kokonaisuuteen. Näkökulmamme todellisuuteen on esimerkiksi maapallo, ihmiskunta, elämä, kaikkien etu.

Evolutiivinen näkökulma

Kehitys on aina sopeutumista muuttuneisiin oloihin, olivat nämä sitten ulkoisia tai sisäisiä. Ilman muuttuneiden olojen luomia

ongelmia ja painetta ei synny kehitystä. Evolutiivinen kehittyminen – biopsykososiaalinen kehitys – on uuden maailmankuvan ja arvomaailman luomista, joiden avulla ratkaisemme syntyneet ongelmamme niin yksilö-, yhteisö-, yhteiskunta- kuin maapallommeikin tasolla. Meidän on siis mentävä eteenpäin löytääksemme ratkaisut aikamme luomiin ongelmiin.

Integraalinen näkökulma

Maailmaamme ja todellisuuttamme tulee tarkastella neljästä eri näkökulmasta, jotka ovat yksilöllinen sisäinen ja ulkoinen sekä yhteisöllinen sisäinen ja ulkoinen näkökulma. Tavoitteena on aina huomioida nämä kaikki eri näkökulmat ja löytää mahdollisuus, joka luo harmonisen ja kestäväen kokonaisratkaisun eli holistisen ratkaisun.

Elämäkeskeinen näkökulma

Elämää ja sen eri ilmenemismuotoja – kulttuuria, yhteiskuntaa, taloutta jne. – tulee tarkastella elämästä itsestään käsin, ei näistä luoduista ilmentymistä käsin. Ilmentymät edustavat aina sitä todellisuuden tulkintaa, jolle ne ovat syntyneet, eivätkä siksi kykene vastaamaan muuttuneisiin olosuhteisiin, mikäli nämä ylittävät tämän todellisuuskäsitelmän. Elämä on aina ”yksi ja kokonainen”, ja voimme uuden paradigman mukaisesti tarkastella sitä holistisesti, evolutiivisesti ja integraalisesti.

Nämä neljä eri näkökulmaa yhdessä luovat uuden tavan tarkastella ja tulkita maailmaamme, sen eri ilmiöitä ja muuttuneiden olosuhteiden luomia ongelmia. Ne luovat uuden elämän paradigman, joka tarjoaa avaimet nykyisten ongelmiamme ratkaisujen pohjaksi.

Uusi paradigma edellyttää aiemmasta todellisuuskäsityksestä

luopumista ja täten tietoisuutemme laajentamista verrattuna aiempaan. Uusi paradigma on yhtä luonnollinen kuin aiemmatkin paradigmat, mutta nyt se tarjoaa meille edellytykset selviytyä hengissä tai ainakin jatkaa elämää, joka on elämisen arvoista..

Uusi paradigma tulee vallitsevaksi, kun on saavutettu ns. kriittinen massa uutta tietoisuutta eli uuden paradigman ja laajemman tietoisuuden omaavia ihmisiä. Maailmamme muuttuu sitten heidän toimestaan, heidän saadessaan yhä laajempaa kannatusta. Millä tavalla tämä tapahtuu ja millä aikataululla, jää nähtäväksi.

Uusi paradigma luo meille edellytykset muuttaa maailmamme ja elämäntapamme ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestäviksi, yhteiskuntamme vapautta ja vastuuta edistäviksi, kulttuurimme ja elämäme mielekkäiksi ja merkityksellisiksi yksin ja yhdessä sekä meidät itsemme sisäisesti vapaiksi – mikä onkin kaiken edellä mainitun edellytys. Kaikki lähtee siis meistä itsestämme ja siitä, kuinka tarkastelemme maailmaamme ja todellisuuttamme ja kuinka muutamme tämän uuden todellisuuden näkemisemme uudeksi maailmaksi, yhteiskunnaksi ja elämäksi. Se on tie tulevaisuuteen, joka on mahdollinen.

Uuden ajan näkökulmat ja todellisuus

Kun vaihdamme todellisuuden hahmottamisen ja tulkinnan tapaamme uuden paradigman mukaiseksi, niin todellisuus avautuu hyvin erilaisena kuin mihin olemme aiemmin tottuneet. Todellisuus ei ole enää staattinen ja ulkopuolellamme, vaan nyt se on dynaaminen, jatkuvasti muuttuva ja kehittyvä todellisuus, ja me itse vaikutamme merkittävästi sen syntymiseen. Todellisuus on sisäisen

todellisuutemme heijastamaa, ja me olemme sen olennainen osa.

Todellisuutta tarkastellaan uuden paradigman mukaisesti näin:

Holistisesti

Meidän tulee tarkastella elämää ylhäältä alaspäin ja kokonaisuuksista osiin, missä jokainen osa ilmentää kokonaisuutta ja missä todellisuus on aina ”yksi ja kokonainen”, kuten ihminenkin.

Integraalisesti

Meidän tulee tarkastella elämää kokonaisvaltaisesti neljästä eri näkökulmasta – yksityisestä sisäisestä ja ulkoisesta sekä yhteisöllisestä sisäisestä ja ulkoisesta näkökulmasta – ja ”terveesti” sisällyttäen kaiken aiemman: eri maailmankuvat ja arvomaailmat.

Evolutiivisesti

Meidän tulee tarkastella elämää kehittyvänä, koko ajan oman luonteensa (evoluutio) mukaisesti ilmentyvänä ja avautuvana prosessina.

Uutta luovasti

Meidän tulee tarkastella elämää jatkuvasti ”totuutta” ja todellisuutta haastaen ja aidosti uutta luoden.

Tiedon tukemina

Meidän tulee tarkastella elämää intuitiivisen tietomme opastamina. Saamme sen intuition eli ”syvemmän sisäisen ja vapaan” tiedon avulla.

Kokemuksellisesti

Meidän tulee tarkastella elämää todellisuutta avaavien ja paljastavien oivallusten ja uskomuksiamme purkavien kokemustemme ja oivalluksiemme kautta.

Elämästä käsin

Meidän tulee tarkastella elämää luonnollisesti elämän omien lakien ja periaatteiden mukaisesti (yllä olevat).

Visiosta käsin

Meidän tulee tarkastella elämää laajemmasta maapallo-kontekstista, visiosta ja tulevaisuudesta käsin.

Matka uuteen on pitkä ja haastava, koska se edellyttää perustavanlaatuaista murrosta ja muutosta tavassamme hahmottaa ja tulkita maailmaa ja itseämme. Avain näiden todellisuutta luovien käsitystemme muuttamiseen on kuitenkin selkeä. Meidän tulee nähdä nykyisten käsitystemme ja uskomuksiemme rajallisuus ja vajavaisuus ja rohkeasti haastaa oma itsemme ja katsoa näitä uskomuksiamme ”pintaa syvemmältä”.

Todellisuuskäsityksen muutos

Meidän on siirryttävä newtonilaisesta, mekanistisesta ja materialistisesta todellisuuskäsityksestämme orgaaniseen ja tietoiseen, ”kvanttifyysiseen” todellisuuskäsitykseen.

Todellisuuden havaitsemisen muutos

Meidän on siirryttävä objektiivisesta, kaikille samasta ulkoisesta ja fyysisestä todellisuudesta subjektiiviseen, itse luotuun kuvaan ja havaintoon todellisuudesta.

Elämän kontekstin muutos

Meidän on siirryttävä oman minän ja ryhmän egoistisesta kontekstista elämän ja evoluution kokonaisedun kontekstiin.

Ihmiskäsityksen muutos

Meidän on siirryttävä staattisesta ja järjestelmäkeskeisestä ihmiskäsityksestämme dynaamiseen, kehittyvään ja elämäkeskeiseen ihmiskäsitykseen.

Elämän tarkastelun muutos

Meidän on siirryttävä purkavasta, ”osista kokonaisuuteen” pyrkivästä elämän tarkastelustamme holistiseen, kokonaisuudesta käsin tapahtuvaan elämän ja maailman tarkasteluun.

Näkökulman muutos

Meidän on siirryttävä suhteellisesta, ”oikean ja väärän” todellisuuden tulkinnasta absoluuttiseen, ”Mikä on totta?” todellisuuden näkemiseen.

Toimintamallin muutos

Meidän on siirryttävä reaktiivisesta, jo tapahtuneeseen reagoivasta ja proaktiivisesta, ongelmien ennakoivasta reagoinnista yhä enemmän aidosti uutta luovaan toimintaan.

Elämäntavan muutos

Meidän on siirryttävä ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävämmästä ja vastuuttomasta elämäntavastamme kestävään, elämää ylläpitävään ja ihmisyyttä kehittävään elämäntapaan.

Maailmankuvan ja arvomaailman muutos

Meidän on siirryttävä modernista ja postmodernista maailmankuvastamme, arvomaailmastamme ja kulttuuristamme integraaliseen, evolutiiviseen ja holistiseen maailmankuvaan ja kulttuuriin.

Vision muutos

Meidän on siirryttävä oman elämämme menestymisen ja itsemme toteuttamisen visiostamme vapaan ja kestävän, mahdollisen maailman visioon.

Tästä kaikesta on uudessa ajassa kysymys.

Yhteiskuntamme ja elämämme järjestelmät muuttuvat

Nyt olemme luomassa kokonaan uutta ”mahdollista maailmaa”, emme pelkästään asettelemassa nykyisiä ”palikoita” uuteen järjestykseen, joten kaikki menee uusiksi.

Energiatuotantotavan muutos

Meidän tulee siirtyä fossiilisesta ja saastuttavasta, ilmastonmuutosta edistävästä kestäättömästä energiatuotannostamme uusiutuviin luonnonvaroihin perustuvaan kestävään energiatuotantoon.

Talousjärjestelmän muutos

Meidän tulee siirtyä yhtiökaptalistisesta, aineelliseen kulutukseen, velanottoon ja globaaliin kilpailuun perustuvasta talousjärjestelmästä arvolähtöiseen ja taloudellisesti,

sosiaalisesti, ekologisesti ja eettisesti kestäväan talouteen.

Finanssijärjestelmän muutos

Meidän tulee siirtyä reaali maailmasta irrallaan olevasta, globaaleja kuplia ja kriisejä aiheuttavasta finanssijärjestelmästä me reaalielämää tukevaan ja mahdollista maailmaa edistävään rahoitusjärjestelmään.

Poliittisen järjestelmän muutos

Meidän tulee siirtyä talouden talutusnuorassa olevasta, näennäisdemokraattisesta ja eliitin vallassa olevasta poliittisesta järjestelmästä suoraan kansalaisvaikuttamiseen ja ihmisten, yhteisöjen ja elämän etuja ajavaan suoraan demokratiaan.

Yhteiskunnallisen järjestelmän muutos

Meidän tulee siirtyä valtio- ja eturyhmäkeskeisestä, korporatiivisesta ja saavutettujen etujen puolustamiseen keskittyvästä yhteiskunnallisesta järjestelmästä ihmisten, yhteisöjen ja elämän ehtoja ylläpitävään ja edistävään ja myös tulevat sukupolvet huomioon ottavaan yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen, jossa kaikkien etu on ensi sijalla.

Koulutuksen ja kasvatuksen muutos

Meidän tulee siirtyä mekanistisesta, ylhäältäpäin ohjatusta, tiedon jakamiseen perustuvasta ja yhteiskunnan ja talouden etuja varten tapahtuvasta kasvatuksesta ja koulutuksesta oppimisen, kasvamisen ja kehittymisen mahdollistavaan, itseohjautuvaan ja elämään perustuvaan ekosysteemiin.

Terveydenhuollon muutos

Meidän tulee siirtyä erillisten sairauksien poistamiseen erikoistuneesta, medikalisoituneesta terveydenhuollosta kokonaisvaltaiseen, ihmiskeskeiseen ja ennaltaehkäisevään terveyden ja hyvinvoinnin luomisen ekosysteemiin.

Työelämän muutos

Meidän tulee siirtyä hierarkkisesta, esimies/alaisuuteisiin perustuvasta pirstaloituneesta ja ammattikeskeisestä vallankäytöstä työelämässä yhteisöllisesti uutta luovaan ja vision suuntaamaan arvotuotantoon, joka mahdollistaa osallisten itsensä toteuttamisen ja merkityksellisen tekemisen.

Infrastruktuurin toteuttamistavan muutos

Meidän tulee siirtyä ekologisesti ja inhimillisesti kestävämmästä rakentamisesta kestävään, ekologiset ja sosiaaliset reunaehdot huomioon ottavaan, todellista hyvinvointia luovaan ja edistävään rakentamiseen ja infrastruktuurin luomiseen.

Kulttuurin muutos

Meidän tulee siirtyä minä- ja ryhmäkeskeisestä modernista ja postmodernista erilliskulttuurista elämää ja ihmisyyttä edistävään yhtenäiskulttuuriin, jossa erilaisuus ja evolutiivinen eriaikaisuus ovat osa kulttuurista rikkautta ja monimuotoisuutta.

Nämä kaikki muutosten kuvaukset ovat vielä hyvin yleisellä tasolla, mutta ne antavat kuvaa siitä, kuinka suuresta muutoksesta on nyt kysymys.

Uusi yhteiskunta syntyy ”alhaalta ylös”

Uusi yhteiskuntajärjestelmä ja sen nyt niin kipeästi tarvitsemamme ilmentymät politiikassa, taloudessa, koulutuksessa, terveydenhuollossa ja tieteessä eivät synny vanhalta pohjalta. Ne eivät synny ylhäältä alaspäin, vallasta ja eriarvoisuutta luovista ja ylläpitävistä rakenteista käsin, vaan ne syntyvät alhaalta ylöspäin, ihmisestä ja elämästä käsin.

Jotta tämä täyskäännös yhteiskuntien muodostumisessa olisi mahdollinen, se edellyttää perustavanlaatuista muutosta tavassamme nähdä todellisuus ja ihminen sen osana. Me tarvitsemme uutta todellisuuskäsitystä ymmärtääksemme, että me itse luomme sen todellisuuden, jossa elämme, ja että tämä todellisuus syntyy elämästä ja sen luovuutta synnyttäviä luonnollisia periaatteita noudattaen. Tämä muuttaa myös ihmiskuvamme optimistiseksi ja positiiviseksi, ja ymmärrämme olevamme yhtä ja samaa elämän kudosta. Ymmärrämme, että olemme riippuvaisia ”kokonaisuuden” hyvinvoinnista. Emme voi elää irrallaan muusta elämästä ja maapallon ekosysteemeistä. Uusi todellisuuskäsitys ja ihmiskuva luovat meille uuden vapauden filosofian ja ideologian, jossa korostuvat ihmis- ja elämäkeskeisyys, mielekkyys ja merkityksellisyys elämää eteenpäin vievinä arvoina ja jossa vapaus olla, elää ja toimia itsenäisenä mutta osana suurempaa yhteisöä ovat lähtökohtina. Tästä vapaudesta, positiivisesta ihmiskuvasta ja uudesta, elämäkeskeisestä todellisuuskäsityksestä kumpuavat sitten uusi yhteiskunta ja sen eri ilmentymät.

Näiden kaikkien uutta yhteiskuntaa luovien ilmentymien yleisinä periaatteina voidaan nähdä ainakin seuraavat:

- ne syntyvät alhaalta ylöspäin ihmisestä ja elämästä käsin, eivät vallasta ja sen eri rakenteista käsin
- niissä ei ole eriarvoisuutta luovia rakenteita vaan ne päinvastoin poistavat niitä yhteiskunnistamme
- niissä tieto ja toiminta ovat läpinäkyvää ja valvottavissa olevaa eikä sen saatavuutta rajoiteta keneltäkään
- kantavina arvoina ovat mielekkäisyys, merkityksellisyys, luovuus ja elämä- ja ihmiskeskeisyys
- niissä ei ole kasvotonta valtaa tai rakenteita, vaan ne ovat suoraan ihmisten hallinnassa, olivat he sitten kuluttajia, äänestäjiä, potilaita tai oppilaita

Seuraavassa olen hahmottanut sitä, miten nämä uudesta todellisuuskäsityksestä, positiivisesta ihmiskäsityksestä ja vapaudesta syntyvät periaatteet ilmentyvät, kun siirrymme uutta yhteiskuntaa rakentavaan koulujärjestelmään tai paremminkin oppimisen, kehittymisen ja luovuuden synnyttämään ekosysteemiin.

Uusi koulu – esimerkki paradigman muutoksesta

Nykyinen koulu perustuu sen opetussuunnitelman toteuttamiseen, joka määrittää tavoitteet opetustyölle ja oppilaiden oppimiselle. Opetussuunnitelma tulee ”ylhäältä annettuna”, ja se on usein monien kompromissien ja poliittisten tavoitteiden ja jopa intohimojen tuotos. Jatkuva opetussuunnitelmien muokkaus kertoo juuri tästä. Opettaja on aktiivinen opetussuunnitelman mukaisen tiedon jakaja ja oppilas passiivinen vastaanottaja. Opettaminen on oppimisessa olennaista – koulu on opetuspainotteinen, ja oppiminen

on tiedon vastaanottamista ohjatusti ja järjestyksessä, ja se tapahtuu opettajan johdolla. Oppiminen on ulkoapäin ohjattua mekanistista ja pakotettua toimintaa, jossa oppimistulokset ovat muistamisen varassa olevaa tiedon palauttamista – mitä paremmin palautus kokeissa onnistuu, sitä paremmat oppimistulokset.

Koulun tavoitteena on luoda kuria, järjestystä ja auktoriteettien kunnioittamista, jota myös vallitseva yhteiskuntajärjestys ja maailmankuva arvostavat. Nykyinen koulu on ulkoapäin ohjattu opetusjärjestelmä, joka tuottaa oppimistulokset saavuttaneita nuoria työelämää ja yhteiskuntaa varten.

Uusi koulu on oppimisen, kehittymisen ja luovuuden synnyttämä ekosysteemi, joka luo puitteet oppimiselle ja mahdollistaa oppimisen. Oppija on keskeinen toimija ja aktiivinen osapuoli oppimisessa – mikä on tietenkin täysin luonnollista. Opettaja on oppimisen, kehittymisen ja kasvamisen mahdollistaja ja motivoija. Hän on oppijaa varten, ei opetussuunnitelmaa varten. Oppiminen ja kasvaminen ovat osa normaalia lapsen kehittymistä ja elämää. Oppiminen on itsensä toteuttamista luonnollisesti ja itseohjautuvasti kunkin lapsen omien taipumusten, kykyjen ja mahdollisuuksien mukaisesti. Oppiminen on sisältäpäin ohjautuvaa luonnollista ja luovaa toimintaa. Oppimistulokset ovat siinä kehittymistä ihmisenä ja tiedon liittämistä arvoihin ja elämään. Ympäröivä maailma tarvitsee niitä nyt ja varsinkin tulevaisuudessa, johon lapset itseänsä valmistavat.

Uuden koulun tavoitteena on vapauttaa lapsessa olevaa luonnollista ja sisäsyntyistä luovuutta, luoda yhteisöllisyyttä, joka ei sulje pois yksilöllisyyttä, ja luoda lapselle elämän kunnioittamista, joka ei palvele vain ihmistä vaan on kaiken elämän kunnioittamista. Uusi koulu on sisältäpäin itseohjautuva oppimisen ja kasvamisen ekosysteemi, joka tuottaa aktiivisia, itsenäisiä ja valveutuneita nuoria.

Nykyisen ja uuden koulun perustana on molemmissa oma todellisuus- ja ihmiskäsityksensä – ne luovat koulun rakenteen, sisällön, toimintatavat ja tavoitteet. Nykyisen koulun perustana oleva todellisuus- ja ihmiskäsitys on mekanistinen, lineaarinen, erillistävä, objektiivinen, materialistinen ja staattinen.

- mekanistinen – opetussuunnitelma, lukukaudet, luokkajako, oppiaineet, lukujärjestys, todistukset
- lineaarinen – eteneminen vuosiluokittain, tiedon lisääminen ja lisääntyvä tietomäärä, jota mitataan
- erillistävä – kokeet, numerot, todistukset mittaavat objektiivisen tiedon muistamista eivätkä huomioi oppijan sisäistä tilaa ja todellisuutta
- objektiivinen – tieto on objektiivista ja faktaa, oppilas ei luo merkityksiä, tieto on arvovapaata
- materialistinen – tietopainotteinen, ei henkistä eikä oppijan sisäistä tilaa huomioiva, fyysisen ja objektiivisen todellisuuden viitekehys, valmistaa materialistiseen yhteiskuntaan ja työelämään
- staattinen – oppilas on ”tyhjä taulu”, jota täytetään tiedolla

Se pitää ihmistä ja erityisesti lasta passiivisena, tiedon avulla ohjelmoitavissa olevana objektina, jossa lapsen tehtävänä on totella ja noudattaa ylhäältä annettua opetussuunnitelmaa ja opetusta siten kuin koulu ja opettajat sitä toteuttavat. Ihmiskäsitys on pessimistinen.

Uuden koulun todellisuus- ja ihmiskäsitys on orgaaninen, evolutiivinen, integraalinen, subjektiivinen, tietoinen ja dynaaminen.

- orgaaninen – lapsi ja oppija kehittyvät luonnollisesti, osana

kasvuprosessia, luovuus on sisäsyntyistä ja normaalia, kaikki vaikuttaa kaikkeen – syntyy ekosysteemi, joka tukee oppimista, kehittymistä ja kasvamista

- evolutiivinen – lapsi kehittyy tietoisuuden evoluution mukaisesti eri maailmankuvien ja arvomaailmojen läpi, jotka vaikuttavat lapsen ja oppijan todellisuuteen ja käyttäytymiseen; kehittyminen ei etene välttämättä samassa tahdissa muiden kanssa
- integraalinen – opetuksessa ja oppimisessa huomioidaan fyysisen, ulkoisen todellisuuden lisäksi sisäinen, yksityinen (henkinen) ja yhteisöllinen (kulttuuri) todellisuus ja niiden vaikutus oppimiseen ja kehittymiseen; kehittymisnäkemys on kokonaisvaltainen ja holistinen
- subjektiivinen – lapsi ja oppija määrittävät oman sisäisen maailmansa ja todellisuuskäsityksensä kautta tiedon ja liittävät sen tämän mukaisesti arvoihinsa; tieto ei ole arvovapaata, vaan aina oppijan itsensä tulkitsemaa ja sille merkityksiä antavaa
- tietoinen – oppiminen, kehittyminen ja kasvaminen ovat tietoisuuden laajentumista, todellisuuden selkeämpää hahmottamista ja ymmärtämistä
- dynaaminen – oppilas on sisäisen ja ulkoisen maailman muokkaama kokonaisuus, joka muuttuu ja kehittyy osana elämän evolutiivista prosessia; koulu ja opetus ovat vain yksi osa tätä dynaamista elämän prosessia

Se pitää ihmistä ja lasta erityisesti kehittyvänä, luovana, itseohjautuvana subjektina, jossa lapsen tehtävänä on kasvaa ja kehittyä ihmisenä ja oppia asioita ja tietoja oman luontaisen

luovuuden ja tiedonjonon opastamana, omien taipumusten, kykyjen ja mahdollisuuksien mukaisesti. Ihmiskäsitys on optimistinen.

Koulu muuttuu, kun sen todellisuus- ja ihmiskäsitys muuttuvat. Nykyistä koulua ei voi kehittää uutta koulua toteuttavaksi muuten kuin muuttamalla sen perustana olevaa todellisuus- ja ihmiskäsitystä ja rakentamalla koulu tältä uudelta pohjalta ”puhtaalta pöydältä”. Kaikki käytännön opetus ja oppimistyöhön liittyvät rakenteet, toimintatavat, sisällöt ja tavoitteet syntyvät kyllä arjessa, kun vain ollaan uskollisia uudelle perustalle.

Nykyinen koulu on oman aikansa ”tuote” ja on palvellut hyvin vallitsevaa maailmankuvaa ja todellisuutta, jossa olemme eläneet viimeiset vuosikymmenet ja vuosisadat. Uusi koulu on uuden ajan ”tuote” – se on tulevaisuutta ja uutta luovaa ihmisyyttä kunnioittava ja tarjoaa perustan edessämme olevien globaalien ja yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisemiseksi, jotka annamme lapsillemme perinnöksi. Ja tähän työhön meidän tulee antaa lapsillemme heidän tarvitsemansa eväät – uuden oppimisen, kehittymisen ja kasvamisen ekosysteemin, jota voimme kutsua uudeksi kouluksi.

Eikö olisi jo aika?

60- ja 70-luvulla syntyi useita joukkoliikkeitä – mm. rauhanliike, naisasialiike, ympäristöliike, ihmisoikeusliike – ja vallalla oli yleinen vapautuminen konservatiivisista arvoista ja moraalisisista kahleista – seksuaalinen vapautuminen näkyvimpänä. Nämä yhdessä loivat postmodernin maailman uudet arvot ja ihanteet, jotka kuitenkin jäivät modernin maailman ja materialistisen kulutusyhteiskunnan varjoon ja josta ne ovat nyt uudestaan heräämässä. Nyt olemme

vastaavassa tilanteessa kuin 60- ja 70-luvulla, jolloin Vietnamin sota toimi herättäjänä. Nyt herättäjiä ovat

- uusliberalistinen ja eriarvoistava kapitalistinen talous- ja finanssijärjestelmä, joka tuhoaa yhteiskuntia sisältä käsin ja joka on nyt saanut myös poliittisen järjestelmän vangikseen velan avulla
- ilmastonmuutos ja luonnon ekosysteemin uhanalaistuminen saasteiden ja muiden ympäristövaikutusten johdosta, joita yhä kasvava kulutusyhteiskuntamme tuottaa
- ja tarkoituksettomuuden tunteen leviäminen ja toivon ja tulevaisuuden uskon hiipuminen etenkin nuorison parissa. Sitä uhkaa syrjäytyminen kasvavan työttömyyden johdosta, jota yhteiskunta ja hyvinvointivaltiomme ei enää pitkään pysty omilla toimillaan kompensoimaan.

Nyt nämä muutosajurit ovat myös yhä enenevässä määrin globaaleja ja koskettavat kaikkia yhteiskuntia eri puolilla maailmaa.

60- ja 70-luvuilla kysymys oli vapautumisesta perinteisistä arvoista ja moraalisisista kahleista kohti demokraattisempaa ja tasa-arvoisempaa maailmaa, jossa myös ympäristöasiat otettaisiin huomioon. Paljon hyvää on tehty, mutta kehitys ei ole ollut riittävä. Mistä nyt on kysymys 2010-luvulla? Aiemmin oli kyse kansalaisyhteiskunnan saamisesta ja niiden puolustamisesta. Nyt kyse on velvollisuksistamme ihmisyyttä ja maapalloa kohtaan, joita luomamme järjestelmät ja elämäntapamme uhkaavat. Kyse on yhä niukemmiksi käyvien resurssien jakamisesta oikeudenmukaisesti ihmiskunnan kaikkien jäsenten kesken. Kyse on resurssisodan välttämisestä ja heikoimpien puolustamisesta tässä. Toisaalta on

kyse uuden, kestävämmän ja vastuullisemman maailman luomisesta sekä uuden toivon ja uskon luomisesta tulevaisuuteen.

Ihmiskunnan suurin ”vihollinen” on ihminen itse ja hänen puutteellinen, rajallinen ja laajuudeltaan vaihteleva tietoisuutensa, joka syntyy evolutiivisesta maailmankuvien ja kulttuurien ”eriaikaisuudesta” ihmisten, kulttuurien ja sosiaalisten järjestelmien välillä. Vain tämän eriaikaisuuden ja elämän kehitykseen sisältyvän erilaisuuden ymmärtäminen ja hyväksyminen vievät meitä eteenpäin kohti vapaata ihmisyyttä ja kestävästä maailmaa. Ratkaisu ei löydy yhdestä uudesta maailmankuvasta, vaan juuri monien eri maailmankuvien hyväksymisestä ja yhteisen edun ymmärtämisestä ja ”pakosta”. Maapallo on yhteinen kaiken elämän perusta, joka yhdistää meidät samaan ”kohtalonyhteyteen”, halusimme sitä tai emme. Jos emme näe maailmaamme mahdollisena ja yhteisenä, olemme kiinni näköalattomuudessa ja voimattomuudessa, jotka alistavat meidät passiivisuuteen ja epätoivoon maailman ja maapallon tilan käydessä yhä heikommaksi ja elinolosuhteidemme käydessä yhä sietämättömämmäksi – ja elämästämme tulee taistelua jatkuvasti niukkenevista resursseista.

Missä ovat uuden ”ihmisvelvollisuusliikkeen” aktivistit, taiteilijat, älymystö, edelläkävijät? Mistä tämä uusi liike nousee, ja mikä on sen liikkeelle saava voima tai tapahtuma? Miten saamme ihmisten sydämet ja mielet avautumaan mahdollisuudelle luoda uusi vapaa ihmisyyden ja kestävä maailma – mahdollisuudelle pelastaa itsemme ja tulevaisuutemme? Kaikki tarvittavat välineet meillä on jo käytettävissämme. Mitä vielä odotamme? Kuinka kauan meidän tarvitsee vielä kärsiä ja alistua avuttomuudellemme ja passiivisuudellemme? Eikö olisi jo aika?

Kuinka kauan vielä elämme onnellisuuden tavoittelumme unessa?

Kulutusyhteiskunta on meille onnea luvannut, mutta ei ole pystynyt lupaustaan lunastamaan. Kuinka kauan suostumme hiljentämään todellisen kaipuumme ja sisäisen tietomme, jotka meillä jo ovat? Kuinka kauan teeskentelemme olevamme tietämättömiä ja voimattomia? Eikö olisi jo aika herätä, katsoa todellisuutta suoraan silmiin ja kantaa se vastuu, joka meille nyt lankeaa? Eikö olisi jo aika?

Paljon on kysymyksiä ja vielä vähän vastauksia. Muutoksen tuulet puhaltavat jo ja se hetki lähenee, jolloin heräämme unestamme ja otamme tulevaisuutemme omiin käsiimme – emme tuhotaksemme itseämme ja luontoamme, vaan luodaksemme sen ”unelman paremmasta maailmasta” jonka sydämessämme tiedämme olevan mahdollista. Jokainen meistä voi tämän päätöksen tehdä vain itse ja herätä unesta, vaikka siihen ei tukea olekaan kovin paljon vielä odotettavissa. Jokainen tämän päätöksen sydämessään tehnyt kuitenkin tietää, että se on päätös, jota ei lopulta voinut olla tekemättä. Milloin sinä olet valmis tähän päätökseen?

Olemmeko liian mukavuudenhaluisia? Eikö uhka ole vielä tarpeeksi konkreettinen, uhkaava ja lähellä? Olemmeko sitoneet itsemme jo liian tiukasti modernin maailmamme uneen ja kahleisiin? Emmekö pääse irti, vai miksi emme herää todellisuuteen, joka meitä uhkaa jo nyt ja tulevina vuosina? Kysymys ei ole uuden, paremman talous- tai poliittisen järjestelmän luomisesta, jotta voisimme jatkaa rahan, materian ja kuluttamisen untamme, vaan siitä, että luomme uuden tavan elää ja toimia harmoniassa luonnon ja toistemme kanssa. Elämällemme on löydettävissä uusi tapa tuottaa onnellisuutta, todellista onnellisuutta ja hyvinvointia, jota me kaikki kaipaamme. Ja se alkaa päätöksestä herätä.

Eikö olisi jo aika?

© Timo Nikkilä 2016

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-389-8